

Іван Піддубний (псевдонім Іван Зозуля) народився у 1897 році в селі Липці на Харківщині в селянсько-ремісничій сім'ї. Навчався в сільській школі, а згодом у селі Одноробівка (тепер Золочівського району Харківської області) у Нижній сільськогосподарсько-ремісничій школі I-го розряду. Під час Першої світової війни, у вересні 1915 року, був призваний до російської армії, а в кінці 1916 року відряджений у школу прапорщиків у місті Гатчина біля Петрограду (тепер Санкт-Петербург). З початком національно-визвольних змагань Піддубний бере участь в українізації російської імперської армії. У 1918 році вступає до Середньої кооперативної школи імені Головчанського, але покидає навчання і у кінці 1918 року вступає до військ Директорії. Після приходу до влади більшовиків повертається до навчання в кооперативній школі, яка перейменована в Кооперативно-продовольчий технікум. Згодом вступає до Харківського університету (у той час був перейменований на Академію теоретичних знань) на факультет міжнародних відносин, але швидко переводиться в Сільськогосподарський інститут. Як колишній вояк армії УНР, був позбавлений виборчих прав. Після закінчення навчання в інституті працював керівником Сільськогосподарської школи інтегрального типу. З початком колективізації переходить на роботу в Український науково-дослідницький інститут прикладної ботаніки. З початком паспортизації мешканців міст у 1932 році, Іван Піддубний не отримує паспорт, але навчившись робити фальшиві документи, деякий час працює на Донбасі. Побоюючись арешту, виїжджає працювати в Росію за Урал і лише початку 1941 року повертається до Харкова. Після окупації міста німецькими військами, він працює в Обласній земельній управі, а згодом керівником агрошколи в околицях Харкова. З відступом німців з Харкова, Іван Піддубний переїжджає до Львова, де працює в повітовій філії товариства "Сільський господар." Оскільки на початку 1944 року радянська армія вступає в Галичину, він втікає з родиною до Західної Європи. Перебуваючи в таборі для переміщених осіб біля Відня, Піддубний уклав угоду з "Українським видавництвом" на написання роботи про життя в радянській Україні. Саме цю роботу "У колгоспному ярмі," згодом надіслав на конкурс до "Осередку" у Вінніпезі. Весною 1949 року емігрує до США.¹ На еміграції стає одним із засновників Української революційно-демократичної партії.² У 1969 році видає у Вінніпезі свої спогади "Слідами життя." Іван Піддубний помер у вересні 1985 року на 89 році життя і похований на українському цвинтарі в Баунд-Брук.³

---

¹ Іван Піддубний. *Слідами життя. Спогади та роздуми* (Вінніпег: Видавнича спілка Тризуб, 1969), 8-9, 48-49, 86, 106, 116-119, 154, 156, 182, 196-198, 212-213, 239, 268-270, 286, 315-316, 319, 334.

² *Слово*, 31 жовтня, 1985, 3.

³ *Слово*, 2 жовтня, 1985, 3.